

דולר בעזרת מורגנשוי לרכש באירופה. "מסחר עולמי" התחייב להחזיק בארץ חמרים שונים: מזון, חמרי גלם לאריג, כרזל וחמרי בנין. 3 חדשים לאחר חתימת החוזה עם הממשלה יביאו המחורה הנה. במשך שנה עלינו לקנות המחורה, כשאנו קונים - עלינו לשלם, ואפשר לדרוש שימלאו החסר.

מורגנשוי ביקש למסור לי שהוא מנהלך בהרגשה כבדה שהדבר היחיד שדורשים ממנו - זה דולרים. עשרות אנשים מחוצצים בבנקים ומבקשים קרדיסים לישראל - זה הורס מעמד ישראל באמריקא. הוא מבקש שאיש מוטמן יגיד לו צרכינו - והוא מוכן לדאוג לצרכים. הוצע לו מסעם המפלגה הדימוקרטית להיות הגזבר, זוהי דרגה שניה במפלגה. הוא ענה שהקדיש עצמו לישראל.

ביקש גם למסור לי שמשעה לא ישיג אף פרוטה. הלך לכמה אנשים ולא החיעץ תחילה עם מורגנשוי. הוא, מבטיח לאסוף במבית לא פחות מאשר אשתקד, ואולי יותר.

- בערב - ארוחה עם נציג הולנד בשרון.

החקרתי אהמול בירושלים ועלי לשכב במטה.

23.12.49

בא אצלי נדרברכט - נציג הולנד. הוא מודיע לי רשמית שהולנד העניקה עצמאות סוכרנית לארצות של אינדונזיה, שנהפכה לריפובליקה בברית עם הולנד, ומלכת הולנד היא ראש הברית.

101

24.12.49, שבת, ד' טבת

בא ראובן. ישבו אחמול עם המלך וסמיר עד אחת בלילה - לא הגיע לכל חוצאות. סמיר חובע פרוזדור סמס. המלך רצה לוותר, אבל סמיר הסביר שלא ישיג איש שיהיה ראש ממשלה. ראובן וששון הוריעו שאין מה לדבר על כך. נפרדו בלא כלום. המלך רוצה שסמיר יבוא לירושלים לפגוש אותי ומשה. ראובן חושד שיד האנגלים באמצע. איני בטוח בכך. המלך וסמיר שוב חזרו על בקשתם לתת להם מקום בנגב - ואז לא יהיה צורך בפרוזדור.

יש לדעתי לעיין בהצבה על שלטון משותף במפרץ אילת, כולל גם עקבה,

ולתת לו מוצא בדרום.